

פְּחָד אֶבֶן מַיִם פ"ד מ"ל
עַיְוֹנִין קָלְכָה יְטֵר כ
טוֹסְעָה הַחֲמִינִית סָעַם
סָעַף כ: 3

פְּטָמָג מַיִם סָס קָלְכָה ככ
טוֹסְעָה סָס מַעַף ר: 7
צָד מַיִם סָס קָלְכָה כג
נוֹזְעָה זְהָב חָמִישָׁה ב:

רַבִינוֹ חַנְנָאֵל (המשך)
הפנימית שתיהן אסורות.

מי או נמא ר' עקיבא אמר ר' ירידה בשל' עירבה נטבנימה שהאי אסורה במקומה אפי' עירבה הפנימית שהיא מותרת במקומה אסורת חיצונית ברגליהם לה רבן והא אל לאו וטעמא דהיל במקומה אסורה, שහיא במקומה איננה מותרת במקומה לא אסורה ולעומת ר' עקיבא ומפרק לא מקומתו.

הזהה אמינו רירת עובד כובב
שם דירה. לך'ג לטעמי
כרכיס פליקון^ו לדלווי עלממו נם סמא
סמנוי ליליאס סכל לדלקן נטמייל
לאמתיך גמיס ותירות פטומות
לטומו ממל שמס דילס:

7

הוה אמונה^ט דירת עוכר כוכבים שמה דירה קא משמען לן דירת עוכר כוכבים לא שמה דירה ואי מהכא הוה אמונה לא ידען בטים כמה קא משמען לן בטים תרי' השהאה אמר רב אפל' חצר טעמא דרב רקא סבר אסור לעשות יחיד במקום עוכר כוכבים אמר רב יוסף אי הינו דשמענא ליה לרבי מבלא אמר^ט עוכר כוכבים עוכר כוכבים תרי זמני ולא ידען מאוי אמר: **מתני'** ^טשתי חצירות זו לפנים מזו עירבה הפנימית ולא עירבה החיצונה הפנימית מורת והחיצונה אסורה החיצונה ולא הפנימית שתיהן אסורים עירבה זו

ולא ידענו מתי קחמו. בסמך ודמי

ה) [לעניל סב.], ג) [מלחין
יט:], ג) [לעניל סוב:];
ד) [פ'ינס כב. יג'ומות נג':
קיז'וצין כב. עט: מנגנות יה:;
ז) [ככלות קו.], ס) [לעניל
זונ: סב:], ו) [לעניל קב.

תגיות הב"ח

(א) גמ' מהר רב חייו
ואמאי קרו: (ב) רשות
ל"ס המקול עלות יריד כה
ומיתם לדור ממק: (ג) ד'
טעמה דתיכם וכו' דמי כר
עקינדו אפי' עילצמו:

מוספֶת רשׁוּי

ואם היו של יהידים
שים דר פנימית לדס
לרגן סמותלה גמוקומת
היינה הופלה כלום גמוקומת
ומה צל וצץ וזה מילוי
פנימית נזומה דשוויה ר'
ההופלה גמוקומת, הופלה
על מהוועה מה פיטו עליון
היינה עטומה (על עליון

רביינו חננאל

אלא משומם דעתך ו
אסור לישות ייח
במקומות גוי. אמר ר' יוס
לאו הינו דשעננא ל
לרי טבלא דאמר גוי ג
ולא ידענא מאי הי
ר' בר בון וכו' לא ישב

הונא בשם רב א

תורת חצר לגוי, שאהיה שורשים בעלונותה אורה מוריידה (?) (לסייד) [לטסוד] ואין תורה דקה לגוי שם דבר פנימית אהורה מוצאיו (לטסוד) [לטסוד]. (ולא) לא[ן] בשם ר' אל יש תורה חצר לגוי יesh התורה), שאם היה יש

וגוי דרין בפנימית לעול
אינו אוסר עד שי
שני ישראלים אוסרין.
אבא בשם רב יהו

מי שיש לו דקה לפנה
מabitו גבוה י' טפח
בישראל אינו אוסר ובבא
אוסר. מחלפה שיטתי

תמן א' בשם שמואל כוטל שהקיפוו סולמו מיכן ומיכן מערבין שנין ואין מערבין אחד.

יוסי ב"ר אבין תמן עידיו סולמות הן נידונו כפתחין, ברם הכא דר' העליונים לירד למטען

וain درך התהותן לעלות למעלה. מתנו שמי חצירות זו לפניהן מזו כר. א"ר יונ

זו דברי רבי עקיבא
דאמר אפילו רגלה המותחת
במקוםה, כגון שערירוב
זו עצמה וזה לעצמך
והוורתה הפנימית במקומך

[אוסר] שלא במקומן
אבל חכ"א ד�名 שרו
המותר] אינה אוסרת א-
היצונה, כך רג' האוסר

איןיה אוסרטה. כלוכו
אפשרו לא עירבה הפנימית
לעצמה איןיה אוסרטה
את החיצונה. וักษוי

עליה ממוגנה, וכן עירוב
חיזונה ולא עירוב

וננה שדרישת הרגל אוסרת חד מן החיצונה ולא עירב ת ולא עירב שתיהן אסורתן הפנימית בין מן החיצונה אין צריכין לערכם: גם כי דאמר אפילו רגל המורה ומורים בשם שרגל המורה ת תנן עירבה חיצונה ולא תבא מאיריא רגל אסורה בס"ע ולא זו אף זו קתני ת בפני עצמה וו מורה רבבה שתיהן אסורת והארת רגל האסורה אוסרת נמי אלא לאו רבנן היא לה רב עקיבא היא וחסורי עצמה וו מורה בפני עצמה קה אבל לא עשתה דקה חיצונה מפני שדרישת הרגל ריבים ביבי בר אבי ואם רביבים צריכין לערב אלמא אסורה אוסרת ועוד מתייב מיטות מורה חיצונה אסורה וורות טעמא דשכח הא לא אסורת רגל האסורה אסורת בבר ת"ק סבר דרגל המורה אף אילו רגל האסורה אינה ספרתך רגל האסורה אינה מן הפנימית וכו': מי מקומ דלא משכח בפנים) אמר רב אחד מקום המיוחד לשתייה מניא

וְגַל סָמְקוֹרָה מֶלֶךְ קָדֵשׁ וְעִילָּה
מֶלֶךְ דָּעִילָּה. פְּנִימִית דָּסִיּוֹם גַּלְגָּלָה
עֲלִילָּה מִלְוָנוֹת סְמֻכוֹתָם מוֹתָמָה
וְלֹא מִזּוֹס טִיחָן גּוֹפָה לְהַסְּמוּעָנָן
תְּתֵחַיּוֹנוֹת מוֹתָמָה וְלֹא צָקָן כָּלִיל
דָּקָה. פְּנִימִית עַסְתָּה דָּלָת קְמִינָה
כְּתָבָה קָדְמָה לְקָרְבָּן מִלְוָנוֹת וְלֹא
לְמִלְוָנוֹת וְלֹא תְּחִילָה לְקָרְבָּן כָּלִיל
לְמִלְוָנוֹת וְלֹא בְּצָנָן וְכָבָכָה קָרְבָּן כָּלִיל

לגנָה אַמְמוֹלָה הַמְרָתָה: אֲמָר לֵב יי' מִינָה וּמִסְמָךְ לְלִימִיתָה לְעִירּוֹתָה גְּנוּזָה דְמִימְתָּלָה בְּאַכְמָה לְפִנְיִמִיתָה מְאֽוֹסָה